

Til Justis- og beredskapsdepartementet

Sendes elektronisk

Dato: 03.10.2018

Vår ref.: 18/1108

Deres ref.: 18/3473

Forslag til forskrift om betalingstjenester – høringsvar

Det vises til Justis- og beredskapsdepartementets høringsbrev 05.07.18 om forslag til forskrift om betalingstjenester med høringsfrist 05.10.18.

Finans Norge har følgende hovedsynspunkter:

- Finans Norge støtter at de privatrettslige delene av PSD2 gjennomføres førtidig i forskrift hjemlet i gjeldende finansavtalelov, og vi mener departementet har gjort gode vurderinger i utvelgelse av relevante bestemmelser fra PSD2.
- Vi understreker viktigheten av en snarlig implementering av PSD2 og nivå 2-regulering i EØS-avtalen, samtidig som ny finansavtalelov må tre i kraft senest samtidig som kommisjonsforordningen om sterk kundeautentisering og vanlige og sikre åpne standarder for kommunikasjon¹ (heretter forordningen om sterk kundeautentisering).
- For å sikre like konkurransevilkår på tvers av landegrensener, må norsk gjennomføring av PSD2 være mest mulig direktivtro.
- For å synliggjøre den nye rollefordelingen i PSD2, er det viktig at kundebegrepet klargjøres og at det skilles mellom «iverksette» og «initiere».
- For å gjøre det klart for finansforetak og fullmaktforetak når retten til tilgang til internettbasert betalingskonto inntreer, mener Finans Norges det bør vurderes å innta en overgangsregel som tilsvarende PSD2 art. 115 nr. 4 om sterk kundeautentisering.

¹ Den delegerede kommisjonsforordningen (EU) 2018/389 av 27.11.17 om utfyllende bestemmelser til europaparlamentets- og rådsdirektiv 2015/2366 med hensyn til reguleringstekniske standarder for sterk kundeautentisering og vanlige og sikre åpne standarder for kommunikasjon.

- Finans Norge legger til grunn at de nye tjenestene anses å være til gunst for kunden. Vi ber om at departementet klargjør at vilkårs- og avtaleendringer for å sikre etterlevelse av forskriften kan iverksettes etter varsel til kunden, men uten to måneders varslingsfrist sml. finansavtaleloven § 18 (2).

1. Generelle merknader

1.1 Generelt

Finans Norge mener at departementet har gjort gode vurderinger i utvelgelsen av relevante bestemmelser fra PSD2 til forskriften. Forskriften har etter vår oppfatning et hovedinnhold som vil treffe de forhold den er tilsiktet å regulere og vi støtter i all hovedsak forskriften.

For å sikre lik regulering og like konkurransevilkår for alle aktører i Norge og i EU er det sentralt med en snarlig implementering av direktivet inkludert nivå-2-regelverk i EØS-avtalen. Dette gjelder selv om forskrift om betalingstjenester trer i kraft i Norge. Så lenge PSD2 ikke er innlemmet i EØS-avtalen, er det en risiko for at EU-land ikke vil gi norske aktører lik behandling som EU-aktører. Vi viser for øvrig til Finans Norges hørings svar av 15.12.17 til ny finansavtalelov pkt. 4.5 (heretter vårt hørings svar). Vi ber videre om at ny finansavtalelov trer i kraft senest samtidig som forordningen om sterk kundeautentisering, dvs. 14.09.19.

Finans Norge støtter departementets vurderinger hva gjelder fullmaktforetakenes behandling av personlige sikkerhetsanordninger jf. høringsnotatet øverst på side 9. Vi vil på dette punkt vise til at tematikken er omtalt i det europeiske banktilsynets (EBAs) uttalelse 13.06.18² avsnitt 48 flg. Departementet skriver i siste setning: «Ordlyden tilsier at det kun er kunden og utstederen av sikkerhetsinformasjon som skal ha tilgang.» Finans Norge er enig i dette, men vil likevel bemerke at utstederen vil kunne ha utkontraktert denne oppgaven, f.eks. til BankID eller andre som tilbyr tilsvarende løsninger.

1.2 Behov for veiledning

Finans Norge vil også denne gang understreke at bankene i Norge har behov for veiledning om hvordan reglene i forskriften skal praktiseres i overgangsperioden frem til kommisjonsforordningen om sterk kundeautentisering (og forhåpentligvis også finansavtaleloven) trer i kraft.

Slik veiledning må minimum inneholde veiledning til finansforetaket om etterlevelse av sterk kundeautentiseringskravene for tilfeller hvor kunden benytter en tredjepartstilbyder i

² EBA-OP-2018-044

overgangsperioden, samt klargjøre hvilke ansvarsregler for uautoriserte transaksjoner som skal gjelde i overgangsperioden. Vi viser til vårt hørings svar side 113.

1.3 Fullmaktforetakenes tilgang til data og forholdet til personvernlovgivningen

Departementet skriver i høringsnotat en god del om fullmaktforetakenes tilgang til data samt forholdet til personvernlovgivningen. Av hensyn til like konkurransebetingelser mellom de ulike aktørene i Europa samt behovet for lik praktisering av PSD2 i alle EU/EØS-land, ønsker vi å inngi noen kommentarer til departementets synspunkter:

Finans Norge vil først understreke at vi deler departementets syn om at alle betalingstjenesteytere, inkludert betalingsfullmektiger og opplysningsfullmektiger, er underlagt personvernregelverket i tillegg til reglene i PSD2. Uavhengig av hva slags aktør som yter betalingstjenesten etter PSD2, må det foreligge et behandlingsgrunnlag etter personvernregelverket.

Så vidt Finans Norge forstår Justisdepartementets vurderinger nederst på side 20 i høringsnotatet, er departementet av den oppfatning at PSD2 art. 66 og art. 67 er til hinder for at fullmaktforetakene kan skaffe seg rettslig grunnlag for å benytte betalingstjenestebrukerens opplysninger til andre formål enn å levere hhv. betalingsfullmaktjenester og kontoinformasjons tjenester. Finans Norge deler ikke dette synspunktet.

Det har over noe tid vært usikkerhet rundt forholdet mellom PSD2 og GDPR³ i Norge og EU, blant annet har det vært stilt spørsmål ved fullmaktforetakenes behandlingsgrunnlag og deres bruk av opplysninger innhentet for å levere betalingstjenester etter PSD2 til andre formål. Gjennom brev 05.07.18 fra European Data Protection Board (heretter EDPB)⁴ til EU-parlamentet er dette nå blitt klarere. I brevet skriver EDPB (*vår oppsummering og oversettelse*) at rettsgrunnlaget for fullmaktforetakenes behandling av personopplysninger etter personvernforordningen er art. 6 nr. 1 b) som lyder «er nødvendig for utførelsen av en kontrakt som den registrerte er part i». Videre fremgår det at kravet om eksplisitt samtykke etter PSD2 art. 94 nr. 2 er et tilleggskrav av *kontraktsmessig* karakter. Dette skiller samtykket etter PSD2 fra et samtykke som behandlingsgrunnlag etter personvernregelverket.

Hva gjelder fullmektigens bruk av opplysninger til andre formål enn til utføringen av den konkrete betalingstjenesten, viser EDPB i samme brev til at behandling av personopplysninger til andre formål som ikke er nødvendig for kontraktens gjennomføring,

³ EU 2016/679 nå gjennomført gjennom personopplysningsloven § 1

⁴ https://edpb.europa.eu/news/news/2018/letter-regarding-psd2-directive_en

kan være basert på samtykke etter personvernforordningen art. 6 nr. 1 a) forutsatt at kravene og vilkårene for samtykke fastsatt i personvernforordningen art. 7 og art. 4 nr. 11 overholdes.

Med andre ord; Dersom et fullmaktforetak ønsker å tilby en annen tjeneste eller en tilleggstjeneste til fullmakttjenesten regulert av PSD2, så vil fullmaktforetaket kunne gjøre dette så lenge foretaket oppfyller kravene i personopplysningsregelverket samt i annen relevant lovgivning. Dette betyr bl.a. at det må foreligge nødvendig behandlingsgrunnlag, normalt et samtykke, samtidig som tjenesten må være utformet under hensyntagen til personvernforordningens prinsipper, herunder dataminimering og innebygget personvern («data protection by design and by default»). Fullmaktforetaket må dessuten overholde regler bl.a. i finansforetaksloven (f.eks. reglene om produktpakking) og markedsføringsloven. Under disse forutsetningene, kan Finans Norge ikke se hinder for at et samtykke fra forbrukeren til å levere andre tjenester kan innhentes på kontraktsinngåelsestidspunktet for fullmakttjenesten.

I forordningen om sterk kundeautentisering gis detaljerte regler om ulike grensesnitt som kan tilbys fullmaktforetakene. Grensesnittene kan i prinsippet gi adgang til flere opplysninger enn fullmaktforetakene har lov til å «aksessere», «behandle», «tilgå» eller «benytte» etter PSD2 art. 66 og 67 og/eller av kommisjonsforordningen om sterk kundeautentisering. Finans Norge legger til grunn at departementet mener at ordet «benytte» også omfatter å skaffe seg kjennskap til opplysninger. Det påligger etter vår oppfatning fullmaktforetakene en plikt til å minimere hvilke data foretaket skaffer seg kjennskap til. Dette følger også av prinsippet om dataminimering etter personvernregelverket.

1.4 Behov for endret begrepsbruk grunnet nye roller i PSD2

1.4.1 *Kundebegrepet*

I forskriften benyttes gjennomgående begrepet «kunde». Dette begrepet benyttes også i finansavtaleloven, og dette er uproblematisk i dag. I relasjon til fullmakttjenester oppstår det imidlertid to kunderelasjoner; en til banken og en til fullmaktforetaket. I forskriftsforslaget blir det dermed uklart hvilken kunderelasjon det er tale om når «kunde» benyttes, se eksempelvis § 5 hvor det varierer fra ledd til ledd hvilken relasjon som blir regulert. Finans Norge vil dessuten legge til at kontohaver i praksis vil kunne benytte seg av en disponent eller annen representant, slik at ordlyden «kunde» ikke blir korrekt.

PSD2s begrepsbruk er «betaler» og «betalingstjenestebruker» og «betalingsmottaker». Vi registrerer at Finansdepartementet i Prop. 110 L (2017-2018) har benyttet «betalingstjenestebruker» i forslaget til ny finansforetakslov § 16-2 femte ledd, og vi vil derfor foreslå at det benyttes samme terminologi i forskriften.

1.4.2 Initiere og iverksette

Finans Norge har merket seg at departementet har gjort tiltak for å imøtekomme næringens syn ved å benytte ordlyden «iverksette en betalingsordre» i ordlyden i kapittel 3. Vi mener likevel dette ikke er presist nok, og reiser spørsmål om formuleringen er mer forståelig for brukere/forbrukere enn bruk av ordlyden «initiere en betalingstransaksjon».

Skillet mellom «iverksette» og «initiere» har betydning fordi betalingsfullmektigen er kundens forlengende arm i betalingskjeden. Først etter at banken har mottatt kundens *initiering* vil den kunne *iverksette* transaksjonen. Det er videre sentralt for både informasjons- og ansvarsreglene at det er klart hvilken del av transaksjonen det er tale om, noe som bare tydeliggjøres ved å benytte begrepene i direktivet. For finansforetaket er skillet sentralt i kundeavtalene og for å kunne forklare kundene de ulike rollene i en betalingstransaksjon.

Forskriften § 11 er et konkret eksempel på at distinksjonen mellom «initiert» og «iverksatt» har betydning. På det tidspunktet betalingstransaksjonen er initiert, er betalingsordren lagt inn. Ordren er likevel ikke nødvendigvis iverksatt av kontotilbyder i systemene, ettersom en betalingsordre kan ligge i påvente av at den går til oppgjør i betalingssystemene eller i påvente av fremtidig forfallsdag. Betalingsfullmektigen kan følgelig kun bekrefte at betalingsordren er *initiert*. Det er videre forskjell på hva som finnes av informasjon om en betalingstransaksjon på tidspunktet etter den er *initiert* og etter at den er *iverksatt*.

Finans Norge opprettholder dermed synspunktene i vårt hørings svar s. 77 flg. Vi ber om at «iverksettes» erstattes med «initieres» der den danske direktivtekst benytter «initieres».

2. Merknader til de enkelte bestemmelsene

Til kapittel 1. Innledende bestemmelser

2.1 Til § 1 Ufravikelighet

Finans Norge ber om at forslaget til § 7 a) og d), samt § 12 (2) gjøres fravikelig i næringsforhold i samsvar med PSD2 art. 33 nr. 2 og art. 61.

2.2 Til § 2 Definisjoner

Finans Norge mener det av hensyn til forskriftens virkeområde og for sammenhengens skyld må inntas en definisjon av begrepet «betalingskonto» i bestemmelsen. En definisjon er nødvendig for å sikre lik oppfatning av begrepet og for å tydeliggjøre at det skal forstås i samsvar med PSD2 og på samme måte som det er gjennomført i øvrige nordiske land. Vi viser for øvrig til vårt hørings svar s. 74 flg.

Finans Norge foreslår at det i en slik definisjon benyttes samme henvisningsteknikk som i øvrige definisjoner i bestemmelsen, det vil si at det henvises til direktiv (EU) 2015/2366 art. 4 nr. 12.

Finans Norge noterer oss at det ikke er inntatt en definisjon av «sensitiv betalingsinformasjon». PSD2 medfører en begrepsendring sammenlignet med Retningslinjene for sikkerhet i internettbetalinger ved at kontohavers navn og kontonummer ikke er å anse som sensitiv betalingsinformasjon i relasjon til kontotilbydere. Vi går ut fra at aktører heretter uansett må legge PSD2s begrepsinnhold til grunn.

(1) Finans Norge mener det må stå «*en internettbasert*» foran «*betalingstjeneste som på forespørsel ...*» på samme måte som det er gjort i definisjonen av kontoinformasjons-tjenester i bestemmelsens tredje ledd. Dette vil sikre en god sammenheng mellom definisjonene. I tillegg må «*iverksette*» erstattes av «*initiere*», jf. pkt. 1.4.2.

Til kapittel 2. Vilkår

2.3 Til § 5 Vilkår om fullmakttenester

Til overskriften

For å tydeliggjøre at denne bestemmelsen gjelder alle fullmakttenester, mener vi overskriften bør lyde «*Generelle vilkår om fullmakttenester*».

(1) Første ledd første setning gir uttrykk for at kunden kan benytte fullmakttenester på «egne» internettbaserte betalingskontoer. Finans Norge legger til grunn at departementet ved ordet «egne» ikke innskrenker retten til å opptre i kraft av å være verge eller disponent, slik at retten til å benytte seg av kontoinformasjons-tjenester gjelder på den måten som ellers er avtalt om disponenter og representanter, jf. PSD2 art. 64 nr. 2. I PSD2 er dette håndtert ved å benytte ordlyden «betaler» og «betalingstjenestebruker» i stedet for begrepet «kunde», jf. art. 4 nr. 8 og nr. 10. Finans Norge foreslår av denne grunn at ordlyden «egne» i forslaget § 5 første ledd slettes.

(4) Finans Norge mener at fjerde ledd med fordel kan omformuleres for å få en mer direktivtro implementering av PSD2 art. 66 nr. 3 g) og art. 67 nr. 2 f). Vi er av den oppfatning at en omformulering vil gjøre forholdet mellom denne bestemmelsen og § 6 d) klarere. Vi ber også om at «betalerens» byttes ut med «*betalingstjenestebrukerens*» ettersom § 5 også gjelder kontoinformasjons-tjenester. Vi foreslår derfor følgende formulering:

«Fullmaktforetaket skal ikke benytte, lagre eller på annen måte bruke tilgang til opplysninger for andre formål enn utføring av fullmakttenesten som betalingstjenestebrukeren uttrykkelig har anmodet om ...».

Finans Norge vil bemerke at departementet veksler mellom bruk av «anmodning» og «samtykke», se eksempelvis §§ 5 (4) og 6 (1) d). Vi ber om at departementet tar en gjennomgang for å sikre direktivtro ordbruk.

Som nevnt i vår kommentar til § 2 har departementet ikke spesifisert i høringsnotatet hva som menes med «sensitiv betalingsinformasjon». Finans Norge ønsker å bemerke at «sensitiv betalingsinformasjon», jf. § 5 fjerde ledd, ikke er knyttet til personvern som sådan, men derimot til svindelforebygging, jf. også definisjonen i PSD2 art. 4 nr. 32 hvor første setning lyder «følsomme betalingsdata: data, herunder personaliserende sikkerhedsoplysninger, som kan anvendes til at begå svig». Vi viser på dette punkt til at PSD2 art. 66 nr. 3 g) og 67 nr. 2 f) søker å regulere beskyttelse av data som kan knyttes til å utføre svindel for eks. sikkerhetsinformasjon, passord, hemmelige koder osv.

(4) Finans Norge ser at ordlyd om sensitiv betalingsinformasjon både fremgår av denne bestemmelsen som gjelder fullmakttenester generelt og i § 7 første ledd c). Dersom regelen skal bli værende i § 5 foreslår vi at ordlyden «knyttet til betalingskontoene» slettes da denne ordlyden ikke følger av direktivet hva gjelder betalingsfullmektiger, se PSD2 art. 66 nr. 3 bokstav e). Dersom det er ønskelig å ha med denne ordlyden i og med at begrensningen er inntatt i PSD2 hva gjelder opplysningsfullmektiger, jf. PSD2 art. 67 nr. 2 bokstav e), foreslår vi at departementet vurderer å flytte bestemmelsen fra §§ 5 og 7 til å fremgå av §§ 6 og 7.

2.5 Til § 6 Vilkår om betalingsfullmakttenester

Bokstav b)

Regelen skal så vidt vi forstår gjennomføre PSD2 art. 66 nr. 3 bokstav h). Ordlyden «transaksjonsdetaljer» som departementet har valgt blir etter vårt syn for snever da den ordlyden vanligvis brukes om informasjon i selve betalingen. I den engelske oversettelsen av PSD2 benyttes «feature» og i den danske oversettelsen benyttes «transaksjonens elementer». Disse begrepene gir etter vårt syn uttrykk for noe mer enn «detaljer». Eksempelvis kan «elementer» også omfatte tekniske egenskaper eller andre tekniske forhold. Ordlyden i forskriftsforslaget bør etter vår oppfatning derfor være «... eller andre av transaksjonens elementer».

Bokstav c)

Regelen gjennomfører PSD2 art. 66 nr. 3 bokstav f) som ikke involverer kontotilbyderen. Vi ber derfor om at ordlyden «kontotilbyderen» endres til «betalingstjenestebrukeren», alternativt «brukeren».

Bokstav d)

Finans Norge mener at bestemmelsen må omformuleres slik at den tar høyde for at finansforetak kan utveksle opplysninger for å hindre svindel, se PSD2 art. 94 nr. 1. Dette kan eksempelvis gjøres gjennom en henvisning til finansforetaksloven § 13-21.

I denne bestemmelsen må «betaleren» erstattes med «*betalingstjenestebrukeren*» slik det fremgår av art. 66 nr. 3 c).

2.6 Til § 7 Vilkår om kontoinformasjontjenester

Bokstav b)

Bestemmelsen gjennomfører art. 67 nr. 2 d), men den har fått en annen ordlyd enn den som følger av direktivet. I den engelske versjonen benyttes ordlyden «access» og i den danske versjonen benyttes ordlyden «tilgå». Etter vår oppfatning kan PSD2 art. 67 nr. 2 d) forstås slik at bestemmelsen søker å regulere retten til å se, ikke nødvendigvis å bruke opplysninger.

Formuleringen i § 7 bokstav b) er også formulert annerledes enn § 5 fjerde ledd hvor det fremgår at fullmaktforetaket ikke skal «benytte, lagre eller på annen måte bruke tilgang til opplysninger ...». Som nevnt under pkt. 1.3 siste avsnitt legger vi til grunn at departementet mener at ordet «benytte» også omfatter det forhold å *skaffe seg kjennskap* til opplysninger. For å unngå tolkningstvil og for å gjøre regelen mer i tråd med direktivet foreslår vi følgende omformulering:

«kun benytte opplysninger fra utpekte betalingskontoer som kontoinformasjontjenesten gjelder og tilhørende betalingstransaksjoner».

Bokstav c)

Vi viser til vår merknad til § 5 (4). Vi antar at bokstav c) kan slettes, med mindre «ikke be om sensitiv betalingsinformasjon» flyttes fra § 5 til § 6.

Til kapittel 3. Betalingsordre iverksatt av en betalingsfullmektig

2.7 Til § 8 Opplysningsplikt

Generell merknad

For å skape bedre sammenheng med finansavtaleloven § 12 flg. om rammeavtale foreslår vi også en omformulering av overskriften: «*Opplysningsplikt ved enkeltstående betalingstransaksjoner*».

Vi viser videre til vår generelle merknad i pkt. 1.4.2, og ber om at «iverksetting» erstattes med «initieres».

(1) Ordet «enkelstående» i første ledd fremgår ikke av PSD2 art. 45 nr. 2. Vi antar at plikten til å gi slike opplysninger der tjenesten ikke er «enkelstående» følger av § 3 ved at betalingsfullmektigen er forpliktet til å følge reglene om inngåelse av rammeavtaler mv. i finansavtaleloven kapittel 2.

Finans Norge synes første setning er unødvendig vanskelig formulert, og vi foreslår at første ledd første setning endres til: «*Betalingsfullmektigen skal gi eller stille følgende opplysninger til rådighet for betalingstjenestebruker før initiering ...*». Som en konsekvens av vårt forslag om endret overskrift på bestemmelsen anser vi det ikke nødvendig å gjenta ordlyden «enkelstående betalingstransaksjon» i bestemmelsen forøvrig.

2.8 Til § 10 Mottak og tilbakekall av betalingsordre

(2) Etter vår oppfatning er direktivet ikke riktig gjennomført på dette punkt. PSD2 art. 80 nr. 2 regulerer betalingsmottakers initiering, samt *betalingsfullmektigens* initiering jf. PSD2 art. 80 nr. sml. art 66 nr. 2. Vi viser herunder til EBAs uttalelse 13.06.18 avsnitt 12 (se tabell)⁵ samt til pkt. 4.21 i vårt hørings svar. Det er med andre ord et behov for å utvide virkeområdet til finansavtaleloven § 28 annet ledd slik at også initiering via betalingsfullmektig omfattes. For å oppnå korrekt implementering foreslår vi følgende omformulering:

«Finansavtaleloven § 28 annet ledd gjelder tilsvarende når betaleren har gitt samtykke til en betalingstransaksjon via en betalingsfullmektig.»

2.9 Til § 11 Opplysningsplikt etter at betalingsordre er iverksatt av betalingsfullmektig

Som nevnt i pkt. 1.4.2 er denne bestemmelsen et konkret eksempel på at distinksjonen «initiert» og «iverksatt» har betydning. På tidspunktet når betalingstransaksjonen er initiert, er betalingsordre blitt lagt inn, men den er ikke nødvendigvis iverksatt av kontotilbyder i systemene, ettersom en betalingsordre kan ligge i påvente av at den går til oppgjør i betalingssystemene eller i påvente av fremtidig forfallsdag. Betalingsfullmektigen kan følgelig kun bekrefte at betalingsordren er *initiert*. Videre foreligger det ulik informasjon om en betalingstransaksjon på tidspunktet for initiering og etter iverksettelsen, som typisk vil være et senere tidspunkt. Vi ber følgelig om at departementet korrigerer ordlyden.

I bestemmelsens første ledd bokstav d) kan «hvis det er relevant» med fordel erstattes med «*når det er relevant*».

(2) Også i dette leddet vil det være bedre å bruke «*når det er relevant*» etter som det reiser spørsmål hvem som skal «anses passende.»

⁵ EBA-Op-2018-04

Til kapittel 4. Tilbakeføringsplikt og ansvar

2.10 Til § 12 Tilbakeføring og ansvar for uautoriserte betalingstransaksjoner

Generell merknad

Finans Norge er i tvil om finansavtalelovens regler om tilbakeføringsplikt, ansvar for uautoriserte betalingstransaksjoner og reglene for reklamasjon som skal gjelde tilsvarende for betalingstransaksjoner initiert via en betalingsfullmektig kommer tydelig nok frem i bestemmelsen.

(1) For å få tydeliggjort betingelsene for tilbakeføringsansvaret, bør første ledd omformuleres til:

«Er en betalingstransaksjon initiert via en betalingsfullmektig, er kontotilbyder ansvarlig overfor betaler for eventuell tilbakeføring etter finansavtaleloven § 37 første ledd.»

(2) Vi mener videre at også annet ledd burde omformuleres, slik at den er i tråd med PSD2 art. 72 nr. 1. Vi foreslår følgende ordlyd:

«Dersom betalingstjenestebruker nekter for å ha autorisert en betalingstransaksjon, jf. finansavtaleloven § 24 annet ledd, påhviler det betalingsfullmektigen å bevise at transaksjonen er autentisert, korrekt registrert og bokført innenfor betalingsfullmektigens kompetanseområde, og ikke rammet av teknisk svikt eller annen feil ved betalingsfullmaktjenesten.»

(3) Så vidt vi forstår skal denne bestemmelsen implementere både PSD2 art. 73 nr. 2 annet avsnitt og PSD2 artikkel 92 nr. 1 if. Etter Finans Norges vurdering bør siste del av setningen bringes nærmere ordlyden: «Dette omfatter godtgørelse, hvis en betalingstjenesteudbyder unnlater å anvende sterk kundeautentifikasjon». Vi foreslår at *«inkludert beløpet som utgjorde den autoriserte betalingstransaksjonen»* erstattes med *«inkludert erstatning der en av betalingstjenestetilbyderne har unnlatt å bruke sterk kundeautentisering.»* For øvrig legger vi til grunn at regressregelen i gjeldende finansavtalelov § 42 også kommer til anvendelse.

2.11 Til § 13 Tilbakeføringsplikt og ansvar for betalingstransaksjoner som ikke gjennomføres korrekt

Til overskriften

Overskriften kan med fordel lyde: *«Tilbakeføringsplikt ved betalingstransaksjoner initiert via betalingsfullmektig».*

(1) I samsvar med vår merknad til ny finansavtalelov § 62 mener Finans Norge at bestemmelsen bør lyde:

«Er en betalingstransaksjon initiert av betaler via en betalingsfullmektig ikke blitt iverksatt eller ikke korrekt iverksatt, er kontotilbyder ansvarlig overfor betaler for tilbakeføring og erstatning for rentetap.»

Finans Norge vil stille spørsmål om et mer hensiktsmessig alternativ vil være å henvise til finansavtalelovens § 40 om ansvar for betalingstransaksjoner som ikke gjennomføres korrekt.

(3) Vi antar at bestemmelsen skal implementere både PSD2 art. 90 nr. 2 og PSD2 art. 92 nr. 1. I forskriftens tredje ledd må det derfor tilføyes:
«inkludert erstatning der en av betalingstjenestetilbyderne har unnlatt å bruke sterk kundeautentisering.»

Artikkel 92 nr. 1 siste setning gjelder tilsvarende for PSD2 artikkel 90, jf. Berigtigelse til PSD2 av 23.04.18⁶. For øvrig legger vi til grunn at regressregelen i gjeldende finansavtalelov § 42 kommer til anvendelse.

Til kapittel 5. Kundens ansvar for tap

*2.12 Til § 14 Kundens ansvar for tap ved misbruk av konto og betalingsinstrument.
Egenandeler*

(1) Etter Finans Norges syn bør det være samme beløp på egenandelen for alle typer betalingsinstrumenter/-tjenester. Etter direktivet er egenandelen 50 euro og det må derfor samordnes hvilket beløp som skal gjelde. For ordens skyld vil vi gjøre departementet oppmerksom på at Euroen over noen tid har hatt en kurs på nærmere ti kroner.

Vi viser for øvrig til vår merknad til lovforslaget § 64 i vårt høringsvar.

Til kapittel 6. Ikrafttredelse og overgangsregler

*2.13 Til § 15 Ikrafttredelse og overgangsregler
Generell merknad*

For å gjøre det klart for finansforetak og fullmaktforetak når retten til tilgang til internettbasert betalingskonto inntreffer, mener Finans Norge det bør inntas en overgangsregel som tilsvarer PSD2 art. 115 nr. 4. Vi vil også gjøre departementet kjent med at det følger av kommisjonsforordningen om sterk kundeautentisering art. 38 nr. 2 at denne forordningen generelt skal tre i kraft 14.09.19, med unntak av enkelte bestemmelser om dedikerte grensesnitt som skal tre i kraft allerede 14.03.19, og hvor det forutsettes at

⁶ [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:32015L2366R\(05\)&from=EN](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:32015L2366R(05)&from=EN)

bankene skal kunne tilgjengeliggjøre dedikerte grensesnitt for andre aktører for bruk fra 14.06.19.⁷

(2) Vi legger til grunn at tilgang til de nye tjenestene anses å være til gunst for kunden og ber om at departementet klargjør i reglene at vilkårs- og avtaleendringer som gjennomføres for å etterleve forskriften kan iverksettes uten en to måneders varslingsfrist sml. finansavtaleloven § 18 (2). Tilsvarende avklaring er gjort i dansk lov om betalinger § 154 ellefte ledd.

Med vennlig hilsen
Finans Norge

[sign.]

Jan Digranes
direktør

[sign.]

Charlotte Tvedt
juridisk fagsjef

⁷ Se kommisjonsforordningen om sterk kundeautentisering art. 38 nr. 3 som henviser til art. 30 (3) samt art. 33 nr. 6 bokstav c.